

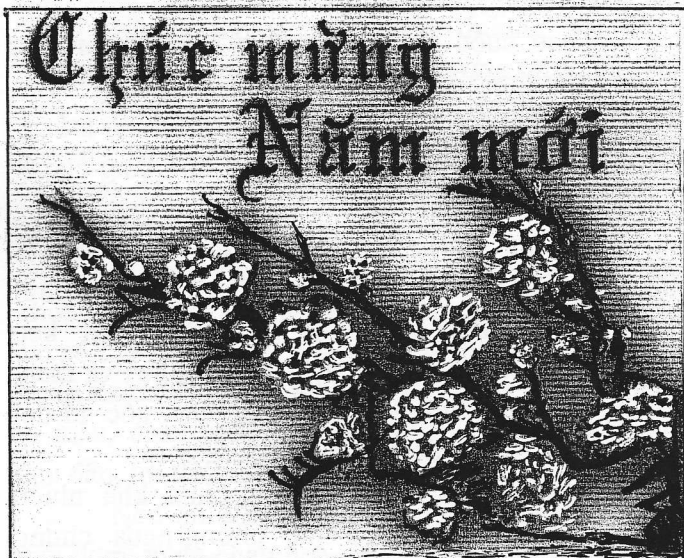
CHÚC MỪNG XUÂN TÂN MÃO

Kính Chúc Quý Độc-Giả và Quý Thính-Hữu:

Năm Mới Hạnh-Phúc Bình-An Đến

Ngày Xuân Vinh-Hoa Phú-Cúi Về

Mục-Vụ Niềm-Tin & Nhân-Ái

Giê-hô-va nào hết cũng chẳng cho dân Israel đi nữa...(Xuất 5:1,2). Sự kiêu-ngạo của Pha-ra-ôn đã dẫn đến những tai-họa khủng-khiếp cho dân E-díp-tô sau đó.

↻ Sự không thừa-nhận có một Đấng Thượng-Đế của các nhà khoa-học vô-thần cũng như lời của Pha-ra-ôn “*Trẫm chẳng biết Giê-hô-va nào hết...*”. Nhân-loại sẽ càng ngày càng trở nên bất-an khi chối-bỏ Đấng Thượng-Đế. Tôi có đọc đâu đó một bài viết trên mạng internet nói rằng, Hoa-Kỳ ngày nay có nhiều sự bất-an như vụ khủng-bố 11/9/2001 hay những vụ bắn giết nhau ngoài đường phố, trong trường học, do các học-sinh ngày nay không còn được đọc Kinh-Thánh và cầu nguyện như thời trước, tôi không biết điều này có đúng không, nhưng quả tình khi con người được nhắc-nhở có một Đấng Thượng-Đế toàn-năng và yêu-thương trong tâm-khảm con người, thì cuộc sống trở nên an-bình và dễ-chịu hơn. Bài học của Pha-ra-ôn cho chúng ta một kinh-nghiệm.

Cầu xin Chúa thương-xót chúng ta và giữ-gìn đức-tin của chúng ta trong Ngài suốt cuộc đời. Amen

TRỞ VỀ NHÀ CHA

Trong Kinh-Thánh Chúa dùng nhiều truyện tích, Dạy người đời, xem lấy đó làm gương, Tuy đơn-sơ nhưng ý-nghĩa tỏ-tường, Để dẫn kẻ lạc đường về chánh-giáo.

Có chép chuyện “đứa con hoang” trái đạo, Người bảo cha chia của để ăn xài, Khi phân xong, chàng tóm lấy gia-tài, Rồi bỏ xứ đi phương xa phung-phá.

Tiền của hết, nước gặp cơn đói quía, Nên chàng ta khổ-sở phải ép lòng, Bán thân mình cho một kẻ phú ông, Đi chăn lợn ở ngoài đồng đói lạnh.

Xin vỏ đậu heo ăn cũng không dặng, Chàng ăn-năn tỉnh-ngộ mà nói rằng: “Nhà cha ta kẻ làm mướn dư ăn, Sao ta lại ở đây chi cho chết đói!

Phải trở lại nhà cha ta sẽ nói, Rằng con đây đã nặng tội lắm rồi, Không đáng làm con cái nữa cha ôi ! Xin cha đãi con như người làm mướn.

Chàng tìm lại nhà cha xin rộng-lượng, Nhưng từ xa, ông đã thấy rõ rồi, Chạy đến choàng lấy cổ để hôn thôi, Không còn nhớ chút lỗi lầm nào hết.

Ông còn bảo: “Lựa áo nào thật tốt. Cho mặc vào, còn đeo nhẫn ngón tay, Ở chơn thì cũng phải được mang giày, Bắt bò mập làm thịt đi để đãi.

Con ta mất, mừng nay đã gặp lại, Đã chết rồi giờ sống mãi với ta.” Đức Chúa Trời cũng rộng lượng thứ-tha, Tiếp rước kẻ biết ăn-năn hối-cải. Đường thập tự nhà Cha mau trở lại.

Nguyễn Ngọc Diệp